

[Finansministeren.]

sikre os, at de forbedringer, der forhåbentlig kommer i konjunkturerne og i beskæftigelsen, bliver varige og holdbare.

Jeg er ligeledes helt enig i de bemærkninger, som både fru Grethe Philip og hr. Honoré gjorde vedrørende nødvendigheden af en styring af byggeriet. Det er velkendt, at vi, for så vidt angår de statslige og de statsstøttede bygge- og anlægsarbejder, har gennemført en styringsprocedure, der tager hensyn til den lokale arbejdskraftsituation rundt omkring i landet, og også for det øvrige byggeris vedkommende er regeringen enig i, at vi skal i givet fald kunne gennemføre en styring, der forhindrer, at vi kommer ud i byggeboom o. lign. Men jeg må samtidig sige, at det er ikke regeringens vurdering på nuværende tidspunkt, at en sådan risiko for alvor består.

Jeg kan ligesom fru Grethe Philip beklage, at forsvarsbesparelser ikke har kunnet gennemføres på grund af forsvarsforliget. Nu må vi imidlertid sige, at dette spørgsmål har været drøftet nogle gange, og resultatet i 8 mands udvalget er altså endt med at blive, at det kan ikke i henhold til de bestemmelser, der er om forsvarsforliget, få den fornødne tilslutning, så derfor skal jeg ikke gøre flere bemærkninger om det ved denne lejlighed.

Jeg vil da takke for fru Grethe Philips opfordring til socialministeren til nye drøftelser om normeringsregler i daginstitutionerne. Jeg er ganske sikker på, at socialministeren vil tage imod en sådan opfordring, og jeg vil så håbe, at de drøftelser kan få et mere lykkeligt forløb — i overensstemmelse med fru Grethe Philips intentioner — end det, vi har set indtil nu. Det vil i hvert fald ikke skorte på regeringens bestræbelser i henseende til at få bragt rimelighed ind i det, der er foretaget på dette område.

Fru Grethe Philip gjorde også nogle bemærkninger om samarbejdet med kommunerne omkring besparelser og fremhævede nødvendigheden heraf. Jeg kan sige, at det ligger ganske i tråd med det, som også er regeringens hensigt, og spareplaner er i disse uger og måneder under udarbejdelse i et samarbejde imellem kommunerne, de enkelte ressortministerier og finansministeriet. Det er samtidig et svar på nogle af de

betragtninger, som hr. Honoré fremkom med.

Fru Grethe Philip erkendte, at stigningen i statens udgifter er meget beskeden, men at det selvsagt ikke hjælper ret meget alt sammen, hvis kommunernes udgifter stiger meget. Derfor vil jeg ganske kort sige, at hvis man korrigerer stigningstakten i de kommunale udgiftsbudgetter med de for statsbudgettet anvendte forudsætninger om pris- og lønudviklingen, så vil der højst restere en realstigning i de kommunale budgetter på et par procent, og jeg ville endda tro i underkanten af et par procent. Det kan man jo efter temperament og synspunkter stadig mene stadig væk er for meget, men det ligger i hvert fald ganske klart, at der hermed er tale om en betydelig opbremsning i stigningstakten i de kommunale udgifter, sådan at vi roligt kan sige, at der i den samlede offentlige udgiftsudvikling i de senere år er sket en meget betydelig opbremsning i udgifterne.

Jeg takker for fru Grethe Philips tilsagn om det radikale venstres medvirken både til en omkostningsdæmpning og til en likviditetsopsugning.

Hr. Hagen Hagensen kom med flere betragtninger, hvoraf jeg blot skal kommentere nogle enkelte. En af betragtningerne var, at problemet om pengeopsugning i virkeligheden ikke kunne klares, for hvis man f. eks. foretog en sådan likviditetsopsugning, så var det umuligt at holde et rimeligt renteniveau. Jeg må sige, at det er en betragtning, som jeg ikke deler, for det, der er baggrunden for likviditetsopsugningen, er jo, hvad hr. Hagen Hagensen heller ikke undlod at gøre opmærksom på, en meget betragtelig likviditetsudpumpning. Det, der er tale om at suge op, er jo ikke mere end det, der bliver pumpet ud. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at spørgsmålet om, hvilket renteniveau vi kan holde her i landet, det afgøres jo ikke af, hvorvidt vi skal foretage en likviditetsopsugning af kasseunderskuddet eller vi ikke skal gøre det, om vi skal gøre det i den ene eller den anden udstrækning; det, der i sidste ende er bestemmende for, hvilket renteniveau vi kan holde her i landet, er jo det udenlandske renteniveau og hermed hensynet til den